

Gerard Vélú: 'Team Vélú heeft gewonnen! Over de dikke en de dunne. Uitgeverij LetterRijn, Leidschendam 2018. ISBN 9789491875472 (Darmaandoeningen/ Stoma/ Ziekenhuisopname/ Intensive care/ Post Intensive Care Syndroom (PICS)/ Nazorg/ Persoonlijke relaties/ED) Zie ook: www.letterrijn.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

'Telkens als er weer iemand aan mijn bed stond, draaide ik automatisch op mijn buik, onderwijl mijn broek omlaag trekkend. 'Nee, ik kom alleen even informeren hoe het met u gaat,' hoorde ik soms. 'Kijk toch maar even,' zei ik dan, me daarbij afvragend of mijn edele stuit wellicht ook Facebook heeft gehaald'

'In Team Vélú Heeft Gewonnen wordt beschreven wat vijf maanden ziekenhuisopname, waarvan meer dan zes weken op de intensive care, hebben teweeggebracht. Met name het Post Intensive Care Syndroom heeft zijn sporen nagelaten. De naweeën bij patiënt en zijn naaste omgeving liegen er niet om en verdienen optimale aandacht. Het Medisch Centrum Alkmaar en Academisch Medisch Centrum Amsterdam spelen daar gelukkig, in woord en daad, nu op in. De toon van het boek is overwegend positief met als motto: 'Don't give up.' Met de onmisbare steun van het thuisfront, de medische wetenschap, lieve vrienden, gevoel voor humor en relativiseren, kan veel overwonnen worden en valt er te leven zonder de dikke en met (een stukje) dunne.'

Bron: covertekst.

Over de schrijver:

Covertekst: 'Gerard Vélú (1947) Texel, heeft na zijn debuutroman 'Ik Laika', nu zijn diepste zielenroerselen aan het papier toevertrouwd nadat bij hem in 2015 zijn dikke darm acuut werd verwijderd alsmede een flink stuk dunne darm. Er valt mee te leven, zo is de boodschap.'

Gerard Vélú woont met zijn vrouw Carrie op Texel.

Recensies/Extra:

Covertekst: 'Met vileine humor houdt de schrijver contact met de lezer die niet met de billen dicht geknepen hoeft te zitten, omdat er een bepaalde afstand wordt gecreëerd. De rode draad is aangrijpend. De raamvertelling komt tot stand via passende achtergrondverhalen. Het boek heeft een mooie opbouw en leuke opstapjes.' Anne Bouts, praktijkverpleegkundige Texel

<https://www.noordhollandsdagblad.nl/den-helder-eo/texelaar-schrijft-boek-over-het-nog-onbekende-post-intensive-care-syndroom>

'(...) ‚Je kunt niks als je op de ic ligt’', legt Vélú uit. ‚Je ligt doodstil en hebt daardoor een lage bloeddruk. Na een dag beginnen de lange spieren het al op te geven. Het dag-nachtritme is weg. Je hoort alleen het gepiep van de apparatuur. Je krijgt waanbeelden, droombeelden. Ik kon niet praten door het beademingsmasker. Ik heb een kort lontje gekregen, vooral naar m'n vrouw toe.''

Op een terugkomdag met andere ic-patiënten en hulpverleners viel alles op z'n plek. ‚Van de honderd patiënten had bijna iedereen een aantal van deze symptomen’', vertelt Vélú. ‚Inmiddels worden patiënten op de ic meteen met apparatuur in beweging gehouden om PICS tegen te gaan. Maar ook de familie kent klachten, zoals depressie. De omringenden belanden in een rollercoaster. (...)’ Hardcover boek van 80 pagina's.